

Standardy ochrony małoletnich w Domu dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży w Górnice

Podstawy prawne:

- 1) Ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023r. poz. 1606)
- 2) Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 560)
- 3) Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 424)
- 4) Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2024 r. poz. 177 z późn. zm.)
- 5) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2023 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz. U. poz. 1870)
- 6) Ustawa dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1781)
- 7) Konwencja o prawach dziecka (Dz. U. 1991 r. nr 120, poz. 526)

Rozdział 1

Preambuła, czyli wstęp do dokumentu.

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez pracowników instytucji jest działanie dla dobra małoletniego i w jego najlepszym interesie. Każdy pracownik traktuje małoletniego z szacunkiem oraz uwzględnia jego potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przez kogokolwiek wobec małoletniego przemocy w jakiegokolwiek formie. Personel instytucji, realizując te cele, działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Rzeszowie, Domu dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży w Górnice oraz swoich kompetencji.

Rozdział 2

Słowniczek pojęć, objaśnienie terminów używanych w dokumencie.

Standardy ochrony małoletnich.

1. Pracownicy wykonujący obowiązki służbowe w Domu dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży w Górnicy (DDM) zatrudnieni na podstawie umowy o pracę, umowy cywilnoprawnej, a także wolontariusze i stażyści są pracownikami Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Rzeszowie (PCPR).
2. Małoletnim jest każda osoba do ukończenia 18 roku życia, zwanym także w dalszej części „dzieckiem”.
3. Opiekunem małoletniego jest osoba uprawniona do reprezentacji małoletniego, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny. W myśl niniejszego dokumentu opiekunem jest również rodzic zastępczy.
4. Zgoda rodzica oznacza zgodę co najmniej jednego z rodziców małoletniego/opiekunów prawnych. Jednak w przypadku braku porozumienia między rodzicami małoletniego należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez Sąd Rodzinny.
5. Przez krzywdzenie małoletniego należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę małoletniego przez jakąkolwiek osobę, w tym pracownika Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Rzeszowie lub zagrożenie dobra małoletniego, w tym jego zaniedbywanie.
6. Osoba odpowiedzialna za interwencję to wyznaczony przez Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Rzeszowie bądź bezpośredniego koordynatora pracownik, który inicjuje i podejmuje działania interwencyjne w związku z realizacją Standardów ochrony małoletnich w sytuacji podejrzenia stosowania lub stosowania przemocy wobec małoletniego.
7. Dane osobowe małoletniego to wszelkie informacje umożliwiające identyfikację małoletniego.

Rozdział 3

Zasady bezpiecznych relacji pracowników z dziećmi

w Domu dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży w Górnicy.

1. Zasady bezpiecznych relacji personelu z małoletnimi obowiązują wszystkich pracowników, współpracowników, stażystów i wolontariuszy, a także każdą dorosłą osobę mającą kontakt z małoletnimi znajdującymi się pod opieką instytucji, jeśli kontakt ten odbywa się za zgodą instytucji i/lub na jej terenie.

2. Każdy pracownik zobowiązany jest do utrzymywania profesjonalnej relacji z małoletnimi i każdorazowego rozważenia, czy jego reakcja, komunikat bądź działanie wobec małoletniego są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych małoletnich. Pracownik działa w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji swojego zachowania.
3. W komunikacji z małoletnimi pracownik zobowiązany jest zachować cierpliwość i szacunek.
4. Zabronione są wszelkie zachowania naruszające godność osobistą małoletniego tj.: obrażanie, wyzywanie, poniżanie, ignorowanie, zawstydzanie, osądzanie, ocenianie, krytykowanie, straszenie, szantażowanie, grożenie, krzyczenie, oskarżanie, obwinianie, oczernianie, ujawnianie tajemnic, sekretów, wyśmiewanie, lekceważenie, izolowanie, ograniczanie kontaktów, pożywienia, używanie wulgaryzmów, krytyka przynależności religijnej lub kulturowej itp.
5. Nie wolno pracownikowi nawiązywać z małoletnim jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych ani składać mu propozycji o nieodpowiednim charakterze. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie małoletnim treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę.
6. Nie wolno pracownikom utrwalać wizerunku małoletniego (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych.
7. Nie wolno pracownikowi proponować małoletnim alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również używać ich w obecności małoletnich.
8. Nie wolno pracownikowi przyjmować pieniędzy ani prezentów od małoletniego, ani rodziców/opiekunów prawnych małoletniego. Nie wolno wchodzić w relacje jakiegokolwiek zależności wobec małoletniego lub rodziców/opiekunów małoletniego, które mogłyby prowadzić do oskarżeń o nierówne traktowanie bądź czerpanie korzyści majątkowych i innych.
9. Wszystkie ryzykowne sytuacje, które obejmują zauroczenie małoletniego przez pracownika lub pracownika przez małoletniego, muszą być zgłaszane Dyrektorowi Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Rzeszowie. Jeśli pracownik jest ich świadkiem zobowiązany jest do reakcji stanowczej, ale z wyczuciem, aby zachować godność osób zainteresowanych.
10. Pracownik nigdy nie dotyka małoletniego w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny.
11. Pracownik zobowiązany jest do zachowania szczególnej ostrożności wobec małoletnich, które doświadczyły nadużycia i krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego bądź

zaniedbania. Powyższe doświadczenia mogą sprawić, że małoletni będzie dążyć do nawiązania niestosownych bądź nieadekwatnych fizycznych kontaktów z dorosłymi. W takich sytuacjach pracownik powinien reagować z wyczuciem, jednak stanowczo i pomóc małoletniemu zrozumieć znaczenie osobistych granic.

12. Kontakt fizyczny z małoletnim nigdy nie może być niejawny bądź ukrywany, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy. Jeśli pracownik będzie świadkiem jakiegokolwiek z wyżej opisanych zachowań i/lub sytuacji ze strony innych dorosłych lub małoletnich zawsze powinien poinformować o tym Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie i postąpić zgodnie z obowiązującą procedurą interwencji.

13. W sytuacjach wymagających czynności pielęgnacyjnych i higienicznych wobec małoletniego, należy unikać innego niż niezbędny kontaktu fizycznego z małoletnim.

14. W nagłych, uzasadnionych przypadkach dopuszczalne jest samodzielne przebywanie z małoletnim w jednym pomieszczeniu, w tym w porze nocnej, jeśli jest taka możliwość, powinno to być pomieszczenie monitorowane. Pracownik zobowiązany jest wówczas do zachowania profesjonalnej, niebudzącej zastrzeżeń relacji z d małoletnim.

15. Co do zasady kontakt z małoletnimi powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy i dotyczyć celów mieszczących się w zakresie obowiązków służbowych pracownika.

16. Każdy pracownik zapoznał się z treścią dokumentu Standardy ochrony małoletnich obowiązującego w Domu dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży w Górnio. Zapoznanie się z dokumentem pracownik potwierdza podpisując wzór oświadczenia będącego załącznikiem nr 1 niniejszego dokumentu.

17. Każdy pracownik potrafi przedstawić i omówić Standardy zarówno małoletnim jak i osobom dorosłym, będącym klientami DDM.

Rozdział 4

Zasady bezpiecznych relacji między małoletnimi przebywającymi w Domu dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży w Górnio.

1. Podczas pobytu w hostelu DDM rodzice, opiekunowie prawni są odpowiedzialni za bezpieczeństwo przebywających pod ich opieką małoletnich, także w sytuacji krzywdzenia małoletniego przez małoletniego.

2. Pracownicy jednak mają obowiązek reagowania w sytuacji, gdy dobro przebywających małoletnich jest naruszone poprzez stosowanie jakiegokolwiek formy agresji lub przemocy pomiędzy małoletnimi.

3. Każdy małoletni przebywający w DDM został przez pracownika zapoznany z treścią dokumentu Standardy ochrony małoletnich w sposób dostosowany do wieku i etapu rozwoju małoletniego.
4. Każdy małoletni ma obowiązek przestrzegania ogólnie obowiązujących zasad i norm zachowania.
5. Niedozwolone jest stosowanie fizycznej, słownej, psychicznej agresji i przemocy pomiędzy małoletnimi.
6. Niedozwolone jest podejmowanie zachowań ryzykownych np. palenie papierosów, picie alkoholu, zażywanie środków psychoaktywnych.
7. Niedozwolone jest fotografowanie, nagrywanie dźwięku lub filmowanie zdarzeń z udziałem innych osób bez ich zgody oraz stosowanie jakiegokolwiek z form cyberprzemocy.
8. Jeśli małoletni jest ofiarą lub świadkiem krzywdzenia małoletniego przez innego małoletniego powinien reagować i szukać pomocy u rodzica, opiekuna prawnego lub pracownika.

Rozdział 5

Zasady bezpiecznych relacji rodzic – dziecko w Domu dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży w Górnio.

1. Dom dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży w Górnio jest placówką wsparcia, zapewniającą między innymi całodobowe, okresowe schronienie a rodziny korzystające z hostelu mają do dyspozycji odrębne mieszkania. Podczas pobytu rodzice, opiekuni prawni są odpowiedzialni za bezpieczeństwo przebywających pod ich opieką dzieci.
2. Pracownicy mają obowiązek reagowania w sytuacji, gdy dobro przebywających małoletnich jest naruszone poprzez stosowanie wobec nich jakiegokolwiek formy agresji lub przemocy ze strony rodziców, opiekunów prawnych, niezwłocznie wdrażając obowiązujące zasady i procedury.
3. Każdy rodzic, opiekun prawny oraz małoletni przebywający w hostelu DDM został przez pracownika zapoznany z treścią dokumentu Standardy ochrony małoletnich. Zapoznanie się z dokumentem w imieniu swoim i małoletniego potwierdza podpisując wzór oświadczenia będącego załącznikiem nr 2 niniejszego dokumentu.
4. Sytuacje mogące wskazywać na fakt krzywdzenia małoletniego przez rodzica, opiekuna prawnego:
 - 1) małoletni ujawnił pracownikowi fakt krzywdzenia,
 - 2) pracownik zaobserwował krzywdzenie,

- 3) małoletniego wykazuje zachowania mogące świadczyć o krzywdzeniu np. lęk widoczny podczas kontaktów małoletniego z rodzicem/opiekunem prawnym lub inną osobą dorosłą, niewyjaśnione dolegliwości somatyczne (ból brzucha, głowy, wymioty, nudności), izolowanie się od innych ludzi, szczególnie rodziców/opiekunów prawnych,
- 4) małoletni ma na sobie ślady krzywdzenia, siniaki, poparzenia, ugryzienia itp., których pochodzenie trudno jest wyjaśnić,
- 5) z mieszkania, w którym przebywa rodzina, dochodzą niepokojące odgłosy krzywdzenia/możliwości krzywdzenia lub wykorzystywania małoletniego,
- 6) zaobserwowano niepokojące zachowania osoby dorosłej w stosunku do małoletniego przez rodzica/opiekuna prawnego,
- 7) krzywdzenie małoletniego przez rodzica, opiekuna prawnego zgłasza inna osoba (np. inni mieszkańcy, pracownik szkoły, psycholog itp.).

Rozdział 6

Zasady i procedury podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub powzięcia informacji o krzywdzeniu małoletniego.

1. Zagrożenie bezpieczeństwa małoletnich może przybierać różne formy, z wykorzystaniem różnych sposobów kontaktu i komunikowania.
2. Na potrzeby niniejszego dokumentu przyjęto następującą kwalifikację zagrożenia bezpieczeństwa małoletnich:
 - 1) zagrożenie duże – popełniono przestępstwo na szkodę małoletniego (np. znęcanie się nad małoletnim, wykorzystanie seksualne) lub istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa wobec małoletniego,
 - 2) zagrożenie średnie – doszło do innej formy krzywdzenia, niebędącej przestępstwem (np. incydentalnie krzyk lub poniżenie, pozasłużbowy kontakt z małoletnim),
 - 3) zagrożenie niskie – doszło do incydentalnego zaniedbania potrzeb małoletniego (np. związanych z żywieniem, edukacją, higieną czy zdrowiem).
3. Na potrzeby niniejszego dokumentu wyróżniono procedury interwencji w przypadku podejrzenia działania na szkodę małoletniego przez:
 - 1) pracownika Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Rzeszowie,
 - 2) opiekuna małoletniego,
 - 3) inne osoby trzecie,
 - 4) innego małoletniego.

4. W przypadku podejrzenia, że życie małoletniego jest bezpośrednio zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (Policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 998 (pogotowie). Poinformowania służb dokonuje pracownik, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu, następnie wypełnia kartę interwencji.
5. W przypadku podjęcia przez pracownika lub rodzica/opiekuna małoletniego podejrzenia, że małoletni jest krzywdzony, ma on obowiązek przekazania uzyskanej informacji Dyrektorowi Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie.
6. W sytuacji, gdy zgłoszone naruszenie bezpieczeństwa małoletniego zakwalifikowano jako „zagrożenie duże” lub „zagrożenie średnie”, Dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie powołuje Zespół ds. interwencji, którego skład jest ustalany doraźnie do danego przypadku.
7. W sytuacji, gdy zgłoszone naruszenie bezpieczeństwa małoletniego zakwalifikowano jako „zagrożenie niskie” koordynator Domu dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży w Górnem, podejmuje decyzję o wyznaczeniu osoby odpowiedzialnej za interwencję oraz skład Zespołu ds. interwencji. W dalszej kolejności Zespół inicjuje i podejmuje dalsze działania interwencyjne. Koordynator DDM w Górnem informuje Dyrektora PCPR w Rzeszowie oraz koordynatora ds. Standardów ochrony małoletnich zaistniałej sytuacji oraz przekazuje kartę interwencji.
8. Interwencja prowadzona jest przez osoby zatrudnione w Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Rzeszowie.
9. Zespół ds. interwencji:
 - 1) przeprowadza rozmowę z małoletnim i/lub niekrzywdzającym opiekunem, pracownikiem czy z innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej małoletniego,
 - 2) ustala przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne małoletniego,
 - 3) poczynione ustalenia dokumentuje na karcie interwencji, której wzór stanowi załącznik nr 3 do niniejszych Standardów,
 - 4) organizuje spotkanie/a z niekrzywdzającymi opiekunami małoletniego, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwościach skorzystania ze specjalistycznego wsparcia,

- 5) podejmuje decyzję o powiadomieniu innych służb, w tym Sądu, czy właściwego Zespołu Interdyscyplinarnego. Wzór wniosku o wgląd w sytuację dziecka stanowi załącznik nr 4 do niniejszych Standardów,
- 6) podejmuje decyzję o zawiadomieniu właściwej miejscowo Policji lub Prokuratury o możliwości popełnienia przestępstwa. Wzór zawiadomienia znajduje się w załączniku nr 5 do niniejszych Standardów.
10. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony osoby wyznaczonej do prowadzenia interwencji, wówczas interwencja prowadzona jest przez kierownictwo Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Rzeszowie.
11. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony kierownictwa Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Rzeszowie, wówczas działania opisane w niniejszym rozdziale podejmuje osoba, która dostrzegła krzywdzenie lub do której zgłoszono podejrzenie krzywdzenia.
12. Do udziału w interwencji można wyznaczyć specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, celem skorzystania z ich pomocy przy rozmowie z małoletnim o trudnych doświadczeniach.
13. W sytuacji, gdy zgłoszone naruszenie bezpieczeństwa małoletniego zakwalifikowano jako „zagrożenie duże” i istnieje podejrzenie, że nosi ono znamiona przestępstwa, to obligatoryjnie, bez względu na osobę, która się jego dopuściła, zawiadamia się o nim właściwą miejscowo Policję lub Prokuraturę.
14. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji. Rejestr kart interwencji prowadzi koordynator ds. Standardów ochrony małoletnich wyznaczony przez Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Rzeszowie.
15. Wszyscy pracownicy i inne osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu małoletniego lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

Podrozdział 6.1.

Zgłoszenie podejrzenia przemocy lub jej stosowania przez pracownika.

1. W przypadku, gdy zgłoszono krzywdzenie małoletniego przez pracownika, które zakwalifikowano jako „zagrożenie duże”, osoba ta zostaje natychmiast odsunięta od wszelkich form kontaktu z małoletnimi (nie tylko małoletnim pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy.

2. W przypadku gdy pracownik dopuścił się wobec małoletniego innej formy krzywdzenia, zakwalifikowanej jako „zagrożenie średnie” Dyrektor PCPR w Rzeszowie, a w przypadku zakwalifikowania jako „zagrożenie niskie”, koordynator DDM w Górnem, wyznacza Zespół ds. Interwencji który bada wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności:

- 1) wysłuchuje krzywdzonego małoletniego, w obecności jego opiekuna lub innej niekrzywdzącej osoby dorosłej wskazanej przez małoletniego,
- 2) wysłuchuje pracownika/współpracownika podejrzanego o krzywdzenie,
- 3) wysłuchuje świadka/świadków zdarzenia.

3. W sytuacji, gdy naruszenie dobra małoletniego potwierdza się, należy wszcząć postępowanie wyjaśniające, w trybie dyscyplinarnym wobec osoby, która dopuściła się krzywdzenia.

4. Zespół ds. Interwencji opracowuje w karcie interwencji plan wsparcia małoletniego i rodziny, powinien on być opracowany w sposób jasny, konkretny i wykonalny.

Podrozdział 6.2.

Zgłoszenie podejrzenia przemocy lub jej stosowania ze strony rodziców/opiekunów małoletnich.

1. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie małoletniego przez jego rodzica/opiekuna, pracownik ma obowiązek przekazania informacji o zdarzeniu Dyrektorowi PCPR lub koordynatorowi DDM, w zależności od kwalifikacji zagrożenia. Dyrektor lub koordynator podejmuje decyzję o wyznaczeniu osoby odpowiedzialnej za interwencję oraz skład Zespołu ds. interwencji. W dalszej kolejności Zespół inicjuje i podejmuje działania interwencyjne. Wszystkie ustalenia są spisywane w karcie interwencji.

2. Zespół ds. interwencji przeprowadza rozmowę z niekrzywdzącym rodzicem/opiekunem lub innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej małoletniego. Celem wskazanej rozmowy jest w szczególności:

- 1) ustalenie osób mogących chronić i wspierać małoletniego,
- 2) ustalenie przebiegu zdarzenia,
- 3) ustalenie wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne małoletniego.

Wszystkie ustalenia są spisywane w karcie interwencji.

3. Ponadto Zespół ds. interwencji organizuje spotkanie/a z niekrzywdzącymi rodzicami/opiekunami małoletniego, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwościach skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb.

4. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że zgłoszone naruszenie bezpieczeństwa małoletniego zakwalifikowano jako „zagrożenie duże” lub „zagrożenie średnie” Zespół ds. interwencji weryfikuje poczynione ustalenia pod kątem zasadności poinformowania o zdarzeniu właściwych instytucji.

5. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że zgłoszone naruszenie bezpieczeństwa małoletniego zakwalifikowano jako „zagrożenie niskie” i nie wyczerpuje definicji przemocy domowej, podejmuje się działania naprawcze i intensyfikuje się pracę z rodziną.

6. Zespół ds. Interwencji opracowuje w karcie interwencji plan wsparcia dziecka i rodziny, powinien on być opracowany w sposób jasny, konkretny i wykonalny.

Podrozdział 6.3.

Zgłoszenie podejrzenia przemocy lub jej stosowania ze strony osób trzecich.

1. W przypadku, gdy zgłoszono krzywdzenie małoletniego przez osobę trzecią (obcą, bądź spokrewnioną), pracownik ma obowiązek przekazania informacji o zdarzeniu Dyrektorowi PCPR lub koordynatorowi DDM, w zależności od kwalifikacji zagrożenia. Dyrektor lub koordynator podejmuje decyzję o wyznaczeniu osoby odpowiedzialnej za interwencję oraz skład Zespołu ds. interwencji.

2. Zespół ds. interwencji inicjuje i podejmuje dalsze działania interwencyjne, tj. przeprowadza rozmowę z rodzicami/opiekunami małoletniego oraz za ich zgodą z małoletnim, czy innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej małoletniego.

3. Celem rozmowy jest w szczególności:

- 1) ustalenie osób mogących chronić i wspierać małoletniego,
- 2) ustalenie przebiegu zdarzenia,
- 3) ustalenie wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne małoletniego.

Wszystkie ustalenia są spisywane w karcie interwencji.

4. Zespół ds. interwencji organizuje spotkanie/a z niekrzywdzącymi rodzicami/opiekunami małoletniego, którym przekazuje informacje o zdarzeniu, poczynionych ustaleniach oraz o potrzebie/możliwościach skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb.

5. Zespół ds. Interwencji opracowuje w karcie interwencji plan wsparcia dziecka i rodziny, powinien on być opracowany w sposób jasny, konkretny i wykonalny.

6. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że zgłoszone naruszenie bezpieczeństwa małoletniego zakwalifikowano jako „zagrożenie duże” lub „zagrożenie średnie”, a z rozmowy z opiekunami wynika, że ignorują oni zdarzenie lub w inny sposób nie wspierają małoletniego, który doświadczył krzywdzenia, pracownik sporządza informację o tym fakcie, którą przekazuje właściwemu Sądowi Rodzinnemu.

Podrozdział 6.4.

Zgłoszenie podejrzenia przemocy lub jej stosowania przez innego małoletniego

1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia małoletniego przez innego małoletniego, pracownik ma obowiązek przekazania informacji o zdarzeniu Dyrektorowi PCPR lub koordynatorowi DDM, w zależności od kwalifikacji zagrożenia. Dyrektor lub koordynator podejmuje decyzję o wyznaczeniu osoby odpowiedzialnej za interwencję oraz skład Zespołu ds. interwencji.
2. Zespół ds. interwencji organizuje spotkanie/a z rodzicami/opiekunami małoletnich, którym przekazuje informacje o podejrzeniu krzywdzenia małoletniego przez innego małoletniego, oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia w Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Rzeszowie lub innych instytucji, organizacji lub służb.
3. W sytuacji, gdy zgłoszone naruszenie bezpieczeństwa małoletniego zakwalifikowano jako „zagrożenie duże” i istnieje podejrzenie, że nosi ono znamiona przestępstwa, a osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest małoletni w wieku do 17 lat pracownik Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie informuje właściwy miejscowo Sąd Rodzinny, a jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest małoletni powyżej lat 17, pracownik informuje właściwą miejscowo jednostkę Policji lub Prokuratury.
4. W sytuacji, gdy zgłoszone naruszenie bezpieczeństwa małoletniego zakwalifikowano jako „zagrożenie średnie” lub „zagrożenie niskie” osoba odpowiedzialna za przeprowadzenie interwencji dokonuje oceny sytuacji małoletniego, podejmuje dalsze działania zgodnie z poczynionymi z zespołem ustaleniami.
5. Zespół ds. Interwencji opracowuje w karcie interwencji plan wsparcia dziecka i rodziny, powinien on być opracowany w sposób jasny, konkretny i wykonalny.

Rozdział 7

Zasady ochrony danych osobowych oraz wizerunku małoletnich w Domu dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży w Górnio.

1. Dom dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży w Górnio zapewnia najwyższe standardy ochrony danych osobowych małoletnich zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
2. Dom dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży w Górnio, uznając prawo małoletniego do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku małoletniego.
3. Pracownikom Domu dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży w Górnio nie wolno umożliwiać przedstawicielom mediów utrwalania wizerunku małoletniego (filmowanie, fotografowanie, nagrywanie głosu) bez pisemnej zgody rodzica/opiekuna małoletniego.
4. W celu uzyskania zgody, o której mowa powyżej, pracownik może skontaktować się z rodzicem/opiekunem dziecka i ustalić procedurę uzyskania zgody.
5. Niedopuszczalne jest podanie przedstawicielowi mediów danych kontaktowych do rodzica/opiekuna dziecka – bez wiedzy i zgody tego rodzica/opiekuna.
6. Jeżeli wizerunek małoletniego stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak: zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda rodzica/opiekuna na utrwalanie wizerunku małoletniego nie jest wymagana.
7. Upublicznienie przez pracownika wizerunku małoletniego utrwalonego w jakiegokolwiek formie (fotografia, nagranie audio-wideo) wymaga pisemnej zgody rodzica/opiekuna małoletniego. Zgoda bądź jej brak jest podpisywana w formie oświadczenia przez rodzica, opiekuna prawnego podczas umieszczania w hostelu DDM.
8. Oświadczenie zawiera informację, gdzie będzie umieszczony zarejestrowany wizerunek i w jakim kontekście będzie wykorzystywany (np. że umieszczony zostanie na stronie www w celach promocyjnych).

Rozdział 8

Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu i sprzętów elektronicznych w Domu dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży w Górnio.

1. Na terenie Domu dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży w Górnio dostęp małoletniego do Internetu możliwy jest tylko pod nadzorem rodzica/opiekuna. Osoba dorosła po podpisaniu oświadczenia, w którym zobowiązuje się do odpowiedzialności za bezpieczne

korzystanie z urządzeń elektronicznych z dostępem do Internetu, otrzymuje hasło zabezpieczające sieć internetową.

2. W wyjątkowych sytuacjach korzystanie z Internetu przez małoletnich jest możliwe również pod nadzorem pracownika wówczas informuje on małoletnich o zasadach bezpiecznego korzystania z Internetu.

3. Sieć jest monitorowana w taki sposób, aby możliwe było zidentyfikowanie sprawców ewentualnych nadużyć.

4. Rozwiązania organizacyjne na poziomie Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Rzeszowie bazują na aktualnych standardach bezpieczeństwa.

5. Na wszystkich komputerach z dostępem do Internetu na terenie Dom dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży w Górnicy jest zainstalowane oraz systematycznie aktualizowane oprogramowanie antywirusowe, antyspamowe i firewall.

6. W Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Rzeszowie zatrudniony jest pracownik odpowiedzialny za bezpieczeństwo sieci, do jego obowiązków należy zabezpieczenie sieci Internetowej przed niebezpiecznymi treściami poprzez instalację i aktualizację odpowiedniego oprogramowania.

7. Użytkownikowi komputera zabrania się instalowania oprogramowania oraz dokonywania zmian w konfiguracji oprogramowania zainstalowanego w systemie, usuwania cudzych plików, odinstalowania programów, dekompletowania sprzętu.

Rozdział 9

Monitoring.

1. Dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Rzeszowie wyznacza koordynatora ds. Standardów ochrony małoletnich, który jest odpowiedzialny za umieszczenie Standardów w widocznym miejscu, dostępnym dla pracowników i klientów PCPR, monitorowanie Standardów, za reagowanie na sygnały ich naruszenia.

2. Koordynator ds. Standardów ochrony małoletnich powinien:

- 1) wyróżniać się empatią i zrozumieniem,
- 2) umieć komunikować się z dziećmi w sposób dostosowany do ich wieku i rozwoju,
- 3) posiadać pozytywną ocenę pracy,
- 4) posiadać wykształcenie pedagogiczne lub psychologiczne.

3. Koordynator ds. Standardów ochrony małoletnich przed krzywdzeniem przeprowadza wśród pracowników Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie, raz na 24 miesiące, ankietę

monitorującą poziom realizacji Standardów. Wzór ankiety stanowi Załącznik nr 6 do niniejszych Standardów.

4. W ankiecie pracownicy mogą proponować zmiany Standardów oraz wskazywać ich naruszenia.

5. Koordynator ds. Standardów ochrony małoletnich przed krzywdzeniem dokonuje opracowania ankiet wypełnionych przez pracowników. Sporządza na tej podstawie raport z monitoringu, który następnie przekazuje Dyrektorowi.

6. Dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Rzeszowie wprowadza do Standardów niezbędne zmiany i ogłasza pracownikom nowe brzmienie Standardów ochrony małoletnich.